

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीस्तुतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीस्तुतिः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

मानातीत प्रथित विभवां मङ्गळं मङ्गळानां
वक्षः पीठीं मधु विजयिनो भूषयन्तीं स्वकान्त्या।
प्रत्यक्षानुश्रविक महिम प्रार्थिनीनां प्रजानां
श्रेयो मूर्तिं श्रियमशरणस्त्वां शरण्यां प्रपद्ये॥ १ ॥

आविर्भावः कलश जलधावध्वरे वाऽपि यस्याः
स्थानं यस्याः सरसिज वनं विष्णु वक्षः स्थलं वा।
भूमा यस्या भुवनमखिलं देवि दिव्यं पदं वा
स्तोक प्रज्ञैरनवधि गुणा स्तूयसे सा कथं त्वम्॥ २ ॥

स्तोतव्यत्वं दिशति भवती देहिभिः स्तूयमाना
तामेव त्वामनितर गतिः स्तोतुमाशंसमानः।
सिद्धारम्भः सकल भुवन श्लाघनीयो भवेयं
सेवापेक्षा तव चरणयोः श्रेयसे कस्य न स्यात्॥ ३ ॥

यत्सङ्कल्पाद्भवति कमले यत्र देहिन्यमीषां
जन्म स्थेम प्रळय रचना जङ्गमाजङ्गमानाम्।
तत् कल्याणं किमपि यमिनामेकलक्ष्यं समाधौ
पूर्णं तेजः स्फुरति भवती पाद लाक्षा रसाङ्कम्॥ ४ ॥

निष्प्रत्यूह प्रणय घटितं देवि नित्यानपायं
विष्णुस्त्वं चेत्यनवधिगुणं हृन्दुमन्योन्य लक्ष्यम्।
शेषश्चित्तं विमल मनसां मौळयश्च श्रुतीनां
संपद्यन्ते विहरण विधौ यस्य शय्या विशेषाः॥ ५ ॥

उद्देश्यत्वं जननि भजतोरुज्झितोपाधि गन्धं
 प्रत्यग्रूपे हविषि युवयोरेक शेषित्व योगात्।
 पद्मे पत्युस्तव च निगमैर्नित्यमन्विष्यमाणो
 नावच्छेदं भजति महिमा नर्तयन् मानसं नः ॥ ६ ॥

पश्यन्तीषु श्रुतिषु परितः सूरि वृन्देन सार्धं
 मध्ये कृत्य त्रिगुण फलकं निर्मित स्थान भेदम्।
 विश्वाधीश प्रणयिनि सदा विभ्रम द्यूत वृत्तौ
 ब्रह्मेशाद्या दधति युवयोरक्ष शार प्रचारम् ॥ ७ ॥

अस्येशाना त्वमसि जगतः संश्रयन्ती मुकुन्दं
 लक्ष्मीः पद्मा जलधि तनया विष्णु पत्नीन्दिरेति।
 यन्नामानि श्रुति परिपणान्येवमावर्तयन्तो
 नावर्तन्ते दुरित पवन प्रेरिते जन्म चक्रे ॥ ८ ॥

त्वामेवाहः कतिचिदपरे त्वत्प्रियं लोकनाथं
 किं तैरन्तः कलह मलिनैः किञ्चिदुत्तीर्य मग्नैः।
 त्वत्संप्रीत्यै विहरति हरौ संमुखीनां श्रुतीनां
 भावारूढौ भगवति युवां दम्पती दैवतं नः ॥ ९ ॥

आपन्नार्ति प्रशमन विधौ बद्धदीक्षस्य विष्णोः
 आचख्युस्त्वां प्रिय सहचरीमैकमत्योपपन्नम्।
 प्रादुर्भावैरपि सम तनुः प्राध्वमन्वीयसे त्वं
 दूरोत्क्षिप्तैरिव मधुरता दुग्धराशेस्तरङ्गैः ॥ १० ॥

धत्ते शोभां हरि मरकते तावकी मूर्तिराद्या
 तन्वी तुङ्ग स्तन भर नता तप्त जाम्बूनदाभा।
 यस्यां गच्छन्त्युदय विलयैर्नित्यमानन्द सिन्धौ
 इच्छा वेगोल्लसित लहरी विभ्रमं व्यक्तयस्ते ॥ ११ ॥

आसंसारं विततमखिलं वाङ्मयं यद्विभूतिः
 यद्भू भङ्गात् कुसुम धनुषः किंकरो मेरु धन्वा।

यस्यां नित्यं नयन शतकैरेक लक्ष्यो महेन्द्रः
पद्मे तासां परिणतिरसौ भाव लेशैस्त्वदीयैः ॥ १२ ॥

अग्ने भर्तुः सरसिज मये भद्र पीठे निषण्णाम्
अम्भो राशेरधिगत सुधा संप्लवादुत्थितां त्वाम्।
पुष्पासार स्थगित भुवनैः पुष्कलावर्तकादौः
कूप्तारम्भाः कनक कलशैरभ्यषिञ्चन् गजेन्द्राः ॥ १३ ॥

आलोक्य त्वाममृत सहजे विष्णु वक्षःस्थलस्थां
शापाक्रान्ताः शरणमगमन् सावरोधाः सुरेन्द्राः।
लब्ध्वा भूयस्त्रिभुवनमिदं लक्षितं त्वत्कटाक्षैः
सर्वाकार स्थिर समुदयां संपदं निर्विशन्ति ॥ १४ ॥

आर्त त्राण व्रतिभिरमृतासार नीलाम्बुवाहैः
अम्भोजानामुषसि मिषतामन्तरङ्गैरपाङ्गैः।
यस्यां यस्यां दिशि विहरते देवि दृष्टिस्त्वदीया
तस्यां तस्यामहमहमिकां तन्वते संपदोघाः ॥ १५ ॥

योगारम्भ त्वरित मनसो युष्मदैकान्त्य युक्तं
धर्मं प्राप्तुं प्रथममिह ये धारयन्ते धनायाम्।
तेषां भूमेर्धनपति गृहादम्बरादम्बुधेर्वा
धारा निर्यान्त्यधिकमधिकं वाञ्छितानां वसूनाम् ॥ १६ ॥

श्रेयस्कामाः कमलनिलये चित्रमाम्नाय वाचां
चूडापीडं तव पद युगं चेतसा धारयन्तः।
छत्रच्छाया सुभग शिरसश्चामर स्मेर पार्श्वाः
श्लाघाशब्द श्रवण मुदिताः स्रग्विणः सञ्चरन्ति ॥ १७ ॥

ऊरीकर्तुं कुशलमखिलं जेतुमादीनरातीन्
दूरीकर्तुं दुरित निवहं त्यक्तुमाद्यामविद्याम्।
अम्ब स्तम्बावधिक जनन ग्राम सीमान्त रेखाम्
आलम्बन्ते विमल मनसो विष्णु कान्ते दयां ते ॥ १८ ॥

जाताकाङ्क्षा जननि युवयोरेक सेवाधिकारे
 मायालीढं विभवमखिलं मन्यमानास्तृणाय।
 प्रीत्यै विष्णोस्तव च कृतिनः प्रीतिमन्तो भजन्ते
 वेलाभङ्ग प्रशमन फलं वैदिकं धर्मसेतुम् ॥ १९ ॥

सेवे देवि त्रिदश महिष्वा मौळिमालार्चितं ते
 सिद्धि क्षेत्रं शमित विपदां संपदां पाद पद्मम्।
 यस्मिन्नीषन्नमित शिरसो यापयित्वा शरीरं
 वर्तिष्यन्ते वितमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः ॥ २० ॥

सानुप्रास प्रकटित दयैः सान्द्र वात्सल्य दिग्धैः
 अम्ब स्निग्धैरमृत लहरी लब्ध सब्रह्मचर्यैः।
 घर्मे ताप त्रय विरचिते गाढ तप्तं क्षणं माम्
 आकिञ्चन्य ग्लपितमनघैरार्द्रयेथाः कटाक्षैः ॥ २१ ॥

संपद्यन्ते भव भय तमी भानवस्त्वत्प्रसादात्
 भावाः सर्वे भगवति हरौ भक्तिमुद्वेलयन्तः।
 याचे किं त्वामहमिह यतः शीतलोदार शीला
 भूयो भूयो दिशसि महतां मङ्गळानां प्रबन्धान् ॥ २२ ॥

माता देवि त्वमसि भगवान् वासुदेवः पिता मे
 जातः सोऽहं जननि युवयोरेकलक्ष्यं दयायाः।
 दत्तो युष्मत्परिजनतया देशिकैरप्यतस्त्वं
 किं ते भूयः प्रियमिति किल स्मेर वक्त्रा विभासि ॥ २३ ॥

कल्याणानामविकल निधिः काऽपि कारुण्य सीमा
 नित्यामोदा निगम वचसां मौळि मन्दार माला।
 संपद् दिव्या मधु विजयिनः सन्निधत्तां सदा मे
 सैषा देवी सकल भुवन प्रार्थना कामधेनुः ॥ २४ ॥

उपचित गुरु भक्तेरुत्थितं वेङ्कटेशात्
 कलि कलुष निवृत्त्यै कल्पमानं प्रजानाम्।

सरसिज निलयायाः स्तोत्रमेतत् पठन्तः
सकल कुशल सीमाः सार्वभौमा भवन्ति ॥ २५ ॥

॥ इति श्रीस्तुतिः समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥